

Hollanders in Spaanschen dienst

Nadat de Spaansche Armada verstrooid was hebben wij tijdens den tachtigjarigen oorlog van de Spanjaarden ter zee niet veel meer te lijden gehad. Van de Duinkerkers echter des te meer. De zeeroovers uit dat kapernest waren zeer gewaardeerde bondgenooten van de Spanjaarden. Zij hebben aan onze koopvaardij veel kwaad gedaan en het heeft geduurd tot omstreeks het midden van de zeventiende eeuw eer onze marine sterk genoeg was om hun schuimerijen afdoend te beletten. Een aardig voorval heeft zich met die kaperij in 1626 voorgedaan. Toen hadden de Duinkerkers een koopvaardijer genomen, maar het viel hun wat lastig dien prijs naar een bevriende haven te brengen. Van hun eigen volk konden ze geen man missen. Er waren wel een aantal Spanjaarden beschikbaar, maar met hun zeemanschap was het bedroefd gesteld. Toen hebben ze twintig Spaansche soldaten aan boord gebracht om het schip te beschermen en enkele gevangen Hollandsche matrozen om het „door de zee” te brengen.

Nederlanders moesten dus hun eigen geroofde schip naar de vijandelijke haven brengen. Men kan begrijpen dat het onzen jongens hoog zat. Maar met musket, piek en pistool dwongen de Spanjaarden hen tot hun dienst. Dag na dag verstreek. In het begin deden de Hollanders hun werk mopperend en met tegenzin. Maar allengs schikten ze zich in hun lot. Ze werkten opgewekt en schenen aan sabotage niet te denken. Met de Spanjaarden gingen ze vriendschappelijk om. Opgewekt praatten ze over de aanstaande aankomst in een Spaansche haven. Hun gevangenschap

scheen hun amper meer te rouwen. De Spanjaarden lachten in hun vuistje, omdat ze de Nederlanders zoo aardig aan het lijntje hadden. Ze hielden hen niet zoo streng meer in het oog als in het begin.'

Om die verslapping der bewaking was het onzen mannen begonnen. Op een nacht, terwijl twee Nederlanders navigeerden en slechts één Spaansche schildwacht zich aan dek bevond, overvielen ze den Spanjool en maakten hem onschadelijk. De Commandant van den Spaanschen troep ging denzelfden weg, en daarna werden nog vier Spanjaarden neergelegd. Er waren ook nog enkele zeelui van anderen landaard aan boord. Die sloten zich, nadat de Nederlanders deze zes Spanjaarden hadden gedood en vijftien andere in het ruim hadden opgesloten, bij de muiters aan. Een Nederlandsen matroos werd door zijn makkers tot kapitein gekozen en onder zijn bevel werd het roer omgelegd en stevende het schip naar Texel inplaats van naar Spanje.

De Spaansche gevangenen zijn te Enkhuizen aan wal gezet. En daarna is de nieuwbakken kapitein naar Den Haag gegaan om zijn loon te halen. Er lag een Plakkaat, waarbij beloofd werd schepen, die van de kapers hernomen werden, aan hen te laten, die het in bezit genomen hadden. Prins Frederik Hendrik hield zich royaal aan het Plakkaat. De vijf Hollandsche matrozen werden tot rechtmatige eigenaars van het schip verklaard en de gekozen kapitein behield zijn rang. Van bootsgezel tot kapitein en eigenaar van een zeeschip: hij had een ferm sprong omhoog gemaakt!